

2 Предстанаха царовете земстїи, и князовете собрахасе совоксѣниѣ противъ на Господа, и противъ на Помазанникатъ МѸ, (и говорѣтъ:)

3 Нека раскъснемевръзлата Имъ, и нека сѣтѣрлимѣ отъ насъ веригите Имъ.

4 Оный, Който живѣе на небеса, ще са при смѣе: Господь ще имъ се порѣгае.

5 Тогавѣ ще изговори камъ тѣхъ сосъ гнѣвъ Свой, и съ лютость Своя ще ги смѣти.

6 Но Язъ, (ще рече,) помазахъ Царя Моего надъ Сїонъ, гората Моя свѣта.

7 Язъ ще извѣстимъ въпредѣленїето: Господь рече камъ мене: Сынъ Ми (си) Ты: Язъ днесъ Те родихъ.

8 Проси отъ Мене, и ще (Ти) дамъ народыте въ наслѣдїе Твое, и во владѣнїе Твое крайовете земнїи.

9 Ще ги сокрѣшишъ со жезалъ жеаѣзенъ: както сосѣдъ грънчарскїй ще ги сѣспишъ.

10 Сега прочее, царїе, разсмѣйте: набчетесе, сѣдїи земстїи.

11 Работете на Господа сосъ страхъ, и радѣвайте се (предъ Него) съ трепетъ.

12 Почитайте Сына, за да са не разгнѣва не когашъ, и ще са изгѣбите (отъ) пѣтъатъ, когато се распали върже лютостьта МѸ. Блазе си на сички които се надатъ на Него.

ПСЯЛОМЪ г.

(Давидъ се моли Богъ за помощь, и предстателство.)

Псаломъ Давидовъ, когато бѣгаше отъ сына си Авессалома.

ГОСПОДИ, колкѣ се умножиха непїрателите мои! мнозинасе воздигнѣватъ на мене.